

Východná a Strážna brána

V predchádzajúcich úvodníkoch sme sa venovali obnove ôsmich brán Jeruzalema za čias Nehemiáša. V tretej kapitole knihy Nehemiáš sa spomínajú ešte dve brány zničeného Jeruzalema v dôsledku hriechu a neposlušnosti Božieho ľudu. Tieto brány sú obrazom obnovy strategicky dôležitých oblastí (brán) v našom živote.

Východná a Strážna brána, na ktoré sa v tomto úvodníku pozrieme, tiež ukazujú na konkrétne oblasti v našom živote, ktoré možno potrebujú obnovu:

Za nimi opravoval oproti svojmu domu Immérov syn Cádok a za ním opravoval strážca Východnej brány Šekanjov syn Šemaja.

Za ním opravoval Malkija, jeden zo zlatníkov, až po dom chrámových nevoľníkov a kupcov oproti Strážnej bráne až po prístrešok na rohu. (Nehemiáš 3, 29 a 31)

Obidve tieto brány smerovali na východ od Jeruzalema teda smerom na Olivový vrch a Getsemane. A už asi aj tušíte, že v našom živote predstavujú veľmi dôležité oblasti našej viery: 1. očakávanie nášho Kráľa pri jeho druhom príchode, a 2. miesto, kde bojujeme o naše osobné určenie.

Zrejme práve východnou bránou vchádzal Ježiš do Jeruzalema sediaci na osliatku za pokriku davu ľudí „Hosana Synovi Dávidovmu!“. Dnes je táto brána zamurovaná a je známa pod menom Zlatá brána. Podľa tradície Židov bude zamurovaná až pokiaľ nepríde ich Mesiáš, ktorý vzkriesi mŕtvych. Práve preto je na tomto mieste najznámejší židovský cintorín.

Túto bránu opravoval Šemaja (v hebr. to znamená „Hospodin vypočul, Vypočutý Bohom“), syn Šekanjov (v hebr. usídlil sa Hospodin, prebývajúci, prítomný) - strážca tejto brány. Táto brána predstavuje našu pozornosť (stráženie), či sme upriamení na Krista a Jeho druhý príchod: svoje oči pozdvihujeme k slnku spravodlivosti (Mal 3,20) na Krista a nebo (Kol 3,1-2). Ide o našu perspektívu neba a naše nastavenie na večný život s Kristom.

Takéto nastavenie nám pripomína, že raz budeme pred Kristom vydávať počet z toho, čo sme urobili s Jeho povolaním a ako sme sa postavili k Jeho vôli pre náš život. A to predstavuje Strážna brána. Tiež smerovala na východ a zrejme bola najbližšie Getsemanskej záhrade, kde sa náš Pán modlil: „Nech sa stane nie moja, ale Tvoja vôľa“. Jej meno, je odvodené od hebr. koreňa PKD a má tieto významy: dohliadať, mať dohľad, byť pod dohľadom, dozerať, byť poverený správou, povolaný do služby, byť povolaný, odvedený. Zrejme na tomto mieste sa konali prehliadky brancov, ustanovovania do služby a podobne.

Tiež je zaujímavé, že ju opravoval jeden zo zlatníkov, čo nám jasne ukazuje na čistenie a spracovanie zlata a teda na preskúšanie našej viery, ktorá má byť „omnoho vzácnejšia ako pominuté zlaté, ktoré sa tiež skúša ohňom“ (1Pt 1,7; Jk 1,3).

Pozrime sa úprimne na tieto oblasti našej viery:

Sme naozaj úplne upriamení na nebo a pripravení na Pánov druhý príchod, aby sme Ním boli nájdení ako verní?

Ako obstála/stojí naša viera v ťažkých skúškach (Getsemane = lis na olej)? Čo sme robili a čo robíme v najťažších momentoch a obdobiach života?